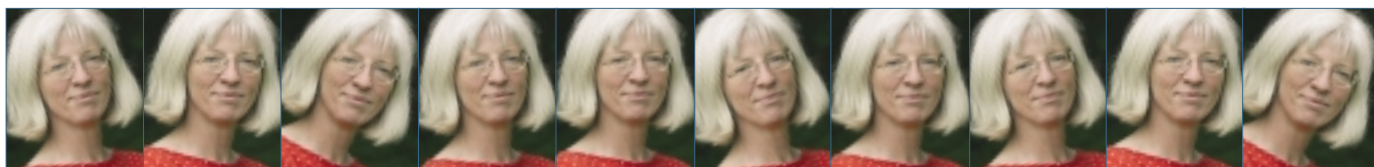

Hundehandler, "termins-avler" eller seriøs opdrætter?

■ Af Vibeke Knudsen, direktør

I Østrig og Tyskland bliver man i disse år oversvømmet af hvalpe fra det gamle Østeuropa. Hvalpene er typisk af racer, som der er stor efterspørgsel på, og hvor utålmodige købere ikke altid forstår vigtigheden af at vente på at få en vel-opdrættet hund. En betydelig del af disse østvalpe har en stambog, som angiveligt er udstedt af kennelklubben i det land, som hvalpen stammer fra. I en del tilfælde er stambøgerne vittelig udstedt af de respektive kennelklubber, men med nutidens teknologi kan kreative privatpersoner også fremstille dokumenter, som er meget vanskelige at skelne fra de originale.

Og hvad skulle der så være galt i, at en person opkøber hvalpe billigt f.eks. i Østeuropa for at videresælge dem med fortjeneste i Østrig eller for den sags skyld i Danmark, hvor den trafik også synes at gribe om sig?

Dårlig opvækst skaber problemhunde

Jo, der er flere ting galt. For det første er mange af disse importhvalpe fremavlet under nogle opvækstforhold, som ligger meget langt fra, hvad vi ønsker os. De har ikke været i menneskehænder, men har gået isoleret i stalde og haveskure og mangler dermed den grundlæggende prægning (viden om artstilhørsforhold, altså hvalpens viden om, at "jeg tilhører denne her flok"). De er ikke socialiseret, dvs. at de ikke gradvis har været præsenteret for nye oplevelser med fremmede mennesker, børn, andre hunde og andre dyr. De har ikke oplevet køkkenmaskiner, støvsugere, telefoner osv. – alt sammen noget, som skal ruste hvalpen til et problemfrit ophold i sit fremtidige hjem.

For det andet bliver hvalpene ofte taget fra moderen, længe før de er 8 uger, bl.a. for at tæven hurtigere kan komme i løbetid igen og skaffe ny indtjening til ejeren. Begge disse forhold er kraftigt medvirkende til at grundlægge fremtidig problemhundeadfærd!

Hundehandleri er forbudt

For det tredje er det forbudt! Medlemmer

af DKK og DKK's specialklubber må ikke bedrive hundehandel. Hundehandleri betyder, at man opkøber hunde med videresalg for øje. Det er ikke tilladt efter DKK's love. Idéen med kennelklubberne er at samle opdrættere, som interesserer sig for en race og udfører et stykke avlsarbejde med henblik på selv at fremavle gode hunde af den pågældende race.

Hundehandleri, hundeformidling eller internat?

Mange hundehandlere i Danmark har været smarte nok til at kalde sig hundeformidlere, men i langt de fleste tilfælde er der ingen forskel – bortset fra at nogle af formidlerne har fået hundene gratis, fordi ejerne ikke længere kunne magte at have dem.

Hvis man står i en situation, hvor man ikke kan beholde sin hund, så aflever den på et af de anerkendte internater drevet af Dyrenes Beskyttelse eller en anden af de gamle anerkendte dyreværnsorganisationer. For man skal huske på, at ordet "internat" ikke er beskyttet. En hvilken som helst hundehandler eller hundeformidler kan kalde sin forretning for et "internat".

DKK-stambog som salgs-trick

I takt med, at flere og flere DKK-opdrættere rent faktisk leverer gode hvalpe og i takt med, at DKK gennem sin markedsføring søger at gøre køberne opmærksom på, at de skal anskaffe en DKK-stambogsført hvalp, ser vi desværre også en stigning i antallet af folk, der tænker: "Jeg skal lave hunde med DKK-stambøger, for det tjener jeg bedst på." Og så kan man ellers se de pågældende gå i gang med at producere hvalpe af tidens moderacer, for det gør hvalpene lette at sælge, og så kan der blive lidt hjælp til betaling af terminen. Hvis en opdrætter har mere end to – max. tre racer – er der ofte god grund til, at man som køber kontakter DKK eller racens specialklub for lige at sikre sig, at der er tale om en seriøs opdrætter.

Det er en næsten umulig situation at dæmpe op for. For ingen kan på afstand

afgøre, hvad der er drivkraften hos den enkelte opdrætter. DKK kan sammen med specialklubberne stille nogle minimumskrav, og DKK gør gennem vores klagenævn en indsats for, at hvalpekøberne i hvert fald bliver behandlet ordentligt, hvis de skulle have været så uheldige at løbe ind i en opdrætter, som er mere optaget af indtjeningen end af hundene.

Hvad med hanhunde-ejerne?

Det er ikke tilladt for DKK-medlemmer eller medlemmer af DKK's specialklubber at stille hanhund til rådighed for parring af tæver uden for DKK's regi. Det siger sig selv, at sådanne parringer er en modarbejdelse af DKK's og specialklubbens interesser, hvilket DKK's love som bekendt sætter en stopper for.

Solidaritet med de seriøse opdrættere

Kritik af hundehandleri, østimporter og parringer af fremmede tæver – handler det ikke bare alt sammen om brødnid? Nej, for DKK er en forening, hvoraf langt, langt de fleste medlemmer blot er helt almindelige hundeejere, som ønsker, at avlsarbejde skal foregå ordentligt til gavn for den race, man nu engang har kastet sin kærlighed på. DKK skal ikke tjene penge til nogen, men skal understøtte det seriøse hundearbejde både i avl og sport og i hverdagslivet.

Hjælp til

Alle DKK's medlemmer kan hjælpe med til at støtte de seriøse opdrættere. Fortæl jeres venner og kolleger, at de skal holde sig fra formidlere, importører o.lign. Fortæl dem, at man gør den seriøse avl en tjeneste ved at vælge en DKK-stambogsført hund, fordi man derigennem er med til at bevare det størst mulige antal individer inden for den organiserede avl. Det gælder også, selv om man ikke selv har tænkt sig at gå på udstillinger eller at lade sin hund få hvalpe. Bak op om den seriøse hundeaavl og tag afstand fra de hundefolk, hvor udsigten til indtjening styrer hundeeaktiviteterne. ■